

NENÍ ŽÁDNÝ TVŮJ ŽIVOT

Život jsi TY, jsi samotným životem, nejsi od něj oddělený.

Nejsi tady a Život tam, nenacházíš se na jedné straně a ON na té druhé.

Proto žiješ realitu takovou, jaká je, žiješ a prožíváš tak sám sebe.

Pokud jsi smutný, život se stočí do smutku,

nemá jinou možnost, vždy jej zabarvíš sám sebou.

Není tu někdo, kdo je smutný, je tu jen smutek, kam se rozhlédneš.

Pokud jsi naopak šťastný, je tu štěstí a vše se zbarví těmito pocity.

Realita je potom štěstí, stáváš se šťastím, jsi šťastím.

Když to pochopíš, je to malé vítězství.....jsi vítězstvím.

Vždy jsi tím pocitem, který zažíváš.

Pokud nedůvěřuješ, realita je plná nedůvěřivosti.

Když někoho pomlouváš, není tu někdo, kdo pomlouvá a ten, koho pomlouváš,

ale je tu jen realita nasáklá pomluvou, jsi tu jen TY.

Potom vlastně sám sebe kritizuješ a to je opravdu bláznivé, že?

Po tomto zjištění možná život dostane jiné barvy.

Proč bys sám sobě škodil?

Jakmile tomu přijdeš na kloub, přestaneš dělat mnoho věcí,

při kterých se necítíš dobře.

Zameteš nedůvěru a nespokojenost tam, kam patří,

na smetiště spolu s ostatními smyšlenými příběhy

a začneš si užívat sám sebe a toho, co zrovna prožíváš.

Tak, jak se zdánlivě chováš k realitě, která se nabízí, tak se vlastně chováš k sobě.

A protože jsi jediný, který JE, protože jsi samotným Životem a realitou, která je vnímána,

proč by ses sám k sobě nechoval jako k milovanému příteli?